

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/44/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6112223375
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ferdinand Zimmermann
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6112223375.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ferdinanda Zimmermanna a sudcov JUDr. Márie Rišiaňovej a JUDr. Danice Kočíčkovej v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., sídlo 811 09 Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zast. splnomocnenou advokátskou kanceláriou: Fridrich Paľko, s. r. o., 811 09 Bratislava, Grösslingova 4, proti žalovanej: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti SR, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu zo dňa 07. 11. 2013 proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 13C/244/2012-94 zo dňa 25. 09. 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd návrh žalobcu na prerušenie konania zamietol, žalobu o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy zamietol, žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania. V odôvodnení uviedol, že žalobca sa dňa 27. 09. 2012 v konaní vedenom pod sp. zn. 13C/252/2012, 13C/253/2012, 13C/256/2012, 13C/259/2012, 13C/260/2012, 13C/262/2012, 13C/267/2012, 13C/269/2012, 13C/270/2012, 13C/271/2012, 13C/272/2012, 13C/278/2012, 13C/280/2012, 13C/281/2012, 13C/282/2012, 13C/283/2012 a 13C/299/2012 domáhal náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy. Súd rozhodnutím č. k. 13C/244/2012-66 zo dňa 07. 08. 2013 spojil veci na spoločné konanie s tým, že tieto sa budú viesť v konaní pod sp. zn. 13C/244/2012.

Žalobca uviedol, že okresný súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie tak, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol, toto rozhodnutie bolo vydané po uplynutí zákonom stanovenej lehote a to vo všetkých veciach, ktoré okresný súd spojil na spoločné konanie.

Žalovaný žiadal návrh ako nedôvodný zamietnuť, namietal procesné podmienky uplatnenia nároku na súde, hmotnoprávne podmienky na uplatnenie takéhoto nároku. Mal za to, že žaloby sú zmätočné, nie sú v nich uvedené spisové značky príslušných exekučných konaní, chýbajú relevantné údaje ako dátumy doručenia podaní na súd, ktoré majú význam pre posúdenie veci, dátumy, kedy sa žalobca dozvedel o vzniku škody v jednotlivých prípadoch. Žalobca nepredložil ani jeden relevantný dôkaz a celú dôkaznú povinnosť preniesol na súd napriek tomu, že má dôkazné bremeno. Žalobca podal žaloby pred uplynutím 6-mesačnej lehoty tak ako je to stanovené v ust. § 16 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. Namietal tiež uplatnenú materiálnu škodu, žalobca nepreukázal existenciu škody. Nároky, ktoré si uplatňuje, je možné charakterizovať len ako hypotetické.

Okresný súd vo veci vykonal dokazovanie pripojením exekučných spisov, a to vo veci 13C/244/2012 exekučný spis sp. zn. 1Er/1723/2011, vo veci 13C/252/2012 exekučný spis sp. zn. 2Er/1718/2011, vo veci 13C/253/2012 exekučný spis sp. zn. 4Er/1452/2011, vo veci 13C/256/2012 exekučný spis sp.

zn. 5Er/541/2011, vo veci 13C/259/2012 exekučný spis sp. zn. 4Er/1719/2011, vo veci 13C/260/2012 exekučný spis sp. zn. 4Er/2084/2010, vo veci 13C/262/2012 exekučný spis sp. zn. 2Er/2271/2010, vo veci 13C/267/2012 exekučný spis sp. zn. 1Er/1662/2011, vo veci 13C/269/2012 exekučný spis sp. zn. 1Er/2085/2010, vo veci 13C/270/2012 exekučný spis sp. zn. 4Er/189/2011, vo veci 13C/271/2012 exekučný spis sp. zn. 5Er/354/2011, vo veci 13C/272/2012 exekučný spis sp. zn. 1Er/2165/2010, vo veci 13C/278/2012 exekučný spis sp. zn. 1Er/915/2011, vo veci 13C/280/2012 exekučný spis sp. zn. 4Er/560/2011, vo veci 13C/281/2012 exekučný spis sp. zn. 6Er/605/2011, vo veci 13C/282/2012 exekučný spis sp. zn. 4Er/487/2011, vo veci 13C/283/2012 exekučný spis sp. zn. 4Er/137/2011 a vo veci 13C/299/2012 exekučný spis sp. zn. 5Er/692/2011. Vec právne posúdil podľa ust. § 3 ods. 1 písm. d), § 9 ods. 1 zák. č. 514/2003. Tiež poukázal na ust. § 44 ods. 1, 2 zák. č. 233/1995 Z. z. v znení účinnom do 31. 05. 2011.

Súd na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že tvrdenia žalobcu o tom, že v rámci exekučných konaní došlo k porušeniu jeho práva spočívajúceho v nesprávnom úradnom postupe súdu pri dodržiavaní lehoty na vydanie poverenia resp. rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia sú nepravdivé a nezodpovedajú skutočnému stavu veci. Dospel k záveru, že v exekučných konaniach, ktoré sú predmetom konania, bola pri rozhodovaní o udelení poverenia na základe žiadosti súdneho exekútora prípadne rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia dodržaná dikcia ust. § 44 ods. 2 EP. Povinnosť súdu vydať poverenie v lehote 15 dní je len vtedy, pokiaľ súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom. V takomto prípade v zákonom stanovenej lehote súd poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Táto lehota však neplatí, pokiaľ sa jedná o exekučný titul, ktorý je ustanovený v § 41 ods. 2 písm. c) a d) EP. V žiadnom prípade táto lehota neplatí pokiaľ súd zistí rozpor v žiadosti alebo v návrhu alebo exekučného titulu so zákonom. V takom prípade nasleduje legálny postup súdu v tom, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne tak ako sa to stalo aj v predmetných konaniach.

Žalobca uviedol v žalobe nesprávne dátumy a to vo všetkých spojených veciach, čo by bolo možné chápať ako jeho nedbalý prístup, kedy nevenoval dostatočnú pozornosť presnosti, určitosti a úplnosti žaloby. Jednak dochádzalo k nesprávnosti ohľadne dĺžky lehôt uvádzaných vrátane doby od podania návrhu na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi do podania žiadosti exekútora o udelenie poverenia na príslušný exekučný súd a rozhodnutie o nej. Exekučný poriadok určuje lehotu súdnemu exekútorovi na doručenie žiadosti o udelenie poverenia na vydanie poverenia exekučnému súdu, ale táto nie je predmetom konania. Exekučný súd v exekučných veciach postupoval v súlade s ust. § 44 ods. 2 EP v znení účinnom ku dňu rozhodnutia o žiadostiach súdneho exekútora. Nie je splnená hmotnoprávna podmienka pre zodpovednosť žalovaného.

O náhrade trov konania okresný súd rozhodol s poukazom na ust. § 142 ods. 1 OSP v spojení s § 151 ods. 2 OSP tak, že žalobcovi ako neúspešnému účastníkovi náhradu trov konania nepriznal. Úspešný žalovaný nežiadal priznať náhradu trov konania.

Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie v zákonom stanovenej lehote žalobca. Uviedol, že v konaní došlo k vadám uvedeným v ust. § 221 ods. 1 OSP - účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, rozhodoval vylúčený sudca, súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav veci, nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, sú tu ďalšie skutočnosti, alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené, rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že súd prejednal vec v neprítomnosti žalovaného a jeho právneho zástupcu postupujúc podľa § 101 ods. 2 OSP, pretože sa žalobca bez ospravedlnenia nedostavil. Žalobca riadne a včas požiadal o zrušenie pojednávania, uviedol dôležité dôvody, predložil súdu listiny spojené s označenými dôkazmi.

Žalobca uskutočnil podanie obsiahnuté v texte žaloby, ktorým upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená systémom súdneho manažmentu na prejednanie a rozhodnutie, je potrebné z konania vylúčiť. Okolnosť, že krajský súd nevezhliadol v

označených skutočnostiach dôvod na vylúčenie sudcu, nič nemení na tom, že v očiach žalobcu a objektívne v očiach verejnosti nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. Rozhodnutie súdu je v rozpore s ustálenou rozhodovacou praxou iných krajských súdov v skutkovo a právne totožných veciach.

Rozhodnutie súdu neprichádza do úvahy aj preto, že súd v rovnakom rozhodnutí rozhodol aj o zamietnutí návrhu žalobcu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c/ OSP, proti ktorému legálne pripustil odvolanie.

Súd sa nedostatočne oboznámil s podmienkami, za ktorých je možné viesť konanie, keď ignoroval žiadosť žalobcu o zrušenie nariadeného pojednávania z dôležitého dôvodu.

Žalobca sa nemal možnosť vyjadriť k tvrdeniam žalovaného, z ktorých súd pri svojom rozhodovaní vychádzal a zachytil ich aj v odôvodnení svojho rozhodnutia. Žalobca nebol oboznámený s obsahom dôkazov a prednesov, nemal možnosť sa k týmto dôkazom a prednesom vyjadriť a sám nemal možnosť navrhnúť dôkazy na podporu svojich tvrdení.

Koncepcia spravodlivého súdneho konania zahŕňa aj právo na kontradiktórne konanie, v ktorom strany sporu musia mať možnosť nielen predložiť dôkazy nevyhnutné na podporu úspešnosti svojej žaloby, ale zároveň sa oboznámiť so všetkými predloženými dôkazmi alebo stanoviskami a vyjadriť sa k nim s cieľom ovplyvniť súdne rozhodnutie.

Žalobca tvrdí, že v danej veci nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania. Súd porušil právo žalobcu na kontradiktórny súdny proces. Kontradiktórnosť súdneho procesu sa neobmedzuje len na oprávnenie vyjadrovať sa k tvrdeniam protistrany, ale vzťahuje sa aj na rovnaké oprávnenie voči dôkazom, ktoré súd získal z vlastnej iniciatívy, pričom nie je ani dôležité to, či tieto skutočnosti boli známe iba jednej strane alebo žiadnej z nich.

Žiadal rozsudok okresného súdu zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

V dôsledku podaného odvolania krajský súd prejednal vec v medziach daných ust. § 212 ods. 1 OSP a rozsudok okresného súdu podľa ust. § 219 ods. 1 OSP potvrdil z týchto dôvodov.

Odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný (§ 212 ods. 1 OSP). Potom je potrebné poukázať na zodpovednosť žalobcu za obsahové vymedzenie jeho odvolania v spojitosti s nevyhnutnosťou odvolacieho súdu rešpektovať svoju viazanosť odvolacími dôvodmi. V tomto smere odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že odvolacie dôvody žalobcu nie vždy korešpondujú s právnymi dôvodmi a skutkovými zisteniami, na ktorých je založené napadnuté rozhodnutie.

Okresný súd o žalobe rozhodol na základe vykonaného dokazovania (§ 153 ods. 1 OSP), v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav veci, tento správne právne posúdil. Odvolací súd nezistil, že žalobcovi bola prípadne postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom, že vo veci rozhodol vylúčený sudca, že súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, prípadne že nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, ani že by súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam na základe vykonaných dôkazov a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Žalobca v podanom odvolaní uviedol, že vo veci nerozhodoval nestranný sudca. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že o námietkach zaujatosti vznesenej žalobcom (v podanej žalobe) rozhodol krajský súd ako súd nadriadený tak, že uznesením č. k. 43NcC/422/2012-9 zo dňa 11. 10. 2012 vo veci sp. zn. 13C/244/2012; uznesením č. k. 41NcC/424/2012-8 zo dňa 11. 10. 2012 vo veci sp. zn. 13C/252/2012; uznesením č. k. 41NcC/422/2012-9 zo dňa 11. 10. 2012 vo veci sp. zn. 13C/253/2012; uznesením č. k. 41NcC/423/2012-8 zo dňa 11. 10. 2012 vo veci sp. zn. 13C/256/2012; uznesením č. k. 41NcC/422/2012-9 zo dňa 11. 10. 2012 vo veci sp. zn. 13C/259/2012; uznesením č. k. 43NcC/421/2012-9 zo dňa 11. 10. 2012 vo veci sp. zn. 13C/260/2012; uznesením č. k. 43NcC/423/2012-9 zo dňa 11. 10. 2012 vo veci sp. zn. 13C/262/2012; uznesením č. k. 43NcC/422/2012-9 zo dňa 11. 10. 2012

vo veci sp. zn. 13C/267/2012; uznesením č. k. 43NcC/422/2012-9 zo dňa 11. 10. 2012 vo veci sp. zn. 13C/269/2012; uznesením č. k. 41NcC/422/2012-8 zo dňa 11. 10. 2012 vo veci sp. zn. 13C/270/2012; uznesením č. k. 43NcC/422/2012-8 zo dňa 11. 10. 2012 vo veci sp. zn. 13C/271/2012; uznesením č. k. 41NcC/423/2012-9 zo dňa 11. 10. 2012 vo veci sp. zn. 13C/272/2012; uznesením č. k. 43NcC/422/2012-9 zo dňa 11. 10. 2012 vo veci sp. zn. 13C/278/2012; uznesením č. k. 41NcC/422/2012-9 zo dňa 11. 10. 2012 vo veci sp. zn. 13C/280/2012; uznesením č. k. 43NcC/423/2012-8 zo dňa 11. 10. 2012 vo veci sp. zn. 13C/281/2012; uznesením č. k. 43NcC/421/2012-9 zo dňa 11. 10. 2012 vo veci sp. zn. 13C/282/2012; uznesením č. k. 41NcC/422/2012-9 zo dňa 11. 10. 2012 vo veci sp. zn. 13C/283/2012 a uznesením č. k. 2NcC/1/2012-8 zo dňa 11. 10. 2012 vo veci sp. zn. 13C/299/2012 nebol vylúčený zákonný sudca JUDr. Gabriel Slobodník. Potom otázka zákonného sudcu bola vyriešená uzneseniami krajského súdu ako súdu nadriadeného. V tejto súvislosti odvolací súd v podrobnostiach poukazuje na citované uznesenia a nepovažuje za potrebné opätovne v tomto rozsudku uviesť, to čo bolo konštatované v uvedených uzneseniach. Od vydania uznesení o nevyhlúčení zákonného sudcu, v ktorom krajský súd ako súd nadriadený podrobne uviedol dôvody, pre ktoré zákonného sudcu možno považovať za nestranného zo subjektívneho aj objektívneho hľadiska, nedošlo k žiadnym takým skutočnostiam, ktoré by mohli mať prípadne vplyv na nestrannosť zákonného sudcu.

Okresný súd pred rozhodnutím vo veci samej skúmal, či sú splnené podmienky pre prerušenie konania na základe návrhu žalobcu. Žalobca v návrhu na prerušenie konania uviedol, že nesúhlasí s rozhodnutím krajského súdu o tom, že sudcovia Okresného súdu Banská Bystrica nie sú z prejednávania vecí vylúčení. Rozhodnutím krajského súdu podľa žalobcu bolo zasiahnuté do jeho základných práv, a to konkrétne základného práva zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, to znamená práva na súdnu ochranu a osobitne práva na zákonného sudcu a práva na prerokovanie veci nestranným súdom. Tiež malo byť zasiahnuté do základného práva na spravodlivý súdny proces, zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, to znamená práva na nestranný súd zriadený zákonom.

Okresný súd návrh navrhovateľa na prerušenie konania zamietol. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že o námietke zaujatosti už rozhodoval Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd nadriadený tak, že v jednotlivých veciach, tak ako odvolací súd konštatoval vyššie, nebol vylúčený zákonný sudca JUDr. Gabriel Slobodník. Potom aj odvolací súd dospel k záveru, že návrh žalobcu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b) a § 109 ods. 2 písm. c) OSP nie je dôvodný. Otázka zákonného sudcu bola vyriešená uzneseniami krajského súdu ako súdu nadriadeného.

Účastník môže navrhnúť prerušenie konania s poukazom na ust. § 109 ods. 1 písm. b) OSP. V takýchto prípadoch súd prerušuje konanie, pokiaľ rozhodnutie súdu závisí na takej otázke, ktorú súd ako predbežnú otázku riešiť nesmie (viď úplné znenie § 109 ods. 1 písm. b) OSP). Pokiaľ položená otázka nebola príslušným orgánom právoplatne rozhodnutá, musí súd konanie prerušiť a za tým účelom vyčkať na rozhodnutie príslušného orgánu. Toto rozhodnutie bude základom ďalšieho rozhodnutia všeobecného súdu. V tomto prípade dokonca ak nie je takéto konanie o predbežnej otázke začaté, súd dáva podnet na jeho začatie.

Prerušenie konania podľa citovaného ustanovenia však nemožno rozširovať na prípady, keď namietanú otázku už vyriešili všeobecné súdy a prerušenie konania by malo slúžiť iba k tomu, aby sa konanie pretiahlo tak dlho, pokiaľ nebude o navrhovanej otázke rozhodnuté na základe mimoriadneho opravného prostriedku alebo dokonca rozhodnutia ústavného súdu s tým, že by na základe mimoriadneho opravného prostriedku alebo rozhodnutia ústavného súdu bola už súdom vyriešená otázka rozhodnutá inak. Takýmto postupom by bol jednoducho negovaný zákonný postup všeobecných súdov. Všeobecné súdy pri vznosení takejto požiadavky na prerušenie konania by prakticky nikdy nemohli konať až do rozhodnutia ústavného súdu, prípadne dokonca Európskeho súdu.

Nie je teda daný dôvod na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b) OSP a ani podľa § 109 ods. 2 písm. c) OSP, pretože otázku, či vo veci rozhodoval vylúčený sudca môže preskúmať súd vyššieho stupňa v riadnom inštančnom postupe na základe riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkov, nie ústavný súd v konaní o sťažnosti žalobcu, ktorými namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako to vyplýva z uznesení Ústavného súdu SR a to v skutkovo a

právnej totožnej veci (napr. vo veci sp. zn. I. ÚS 89/2013, I. ÚS 92/2013). Okresný súd teda dospel k správne názoru, že neexistuje dôvod na prerušenie konania, ani podľa § 109 ods. 2 písm. c), OSP, pretože neprebíha konanie, v ktorom by sa riešila otázka majúca význam pre rozhodnutie súdu v tejto veci. Vzhľadom na tú skutočnosť, že žiadna z odvolacích námietok žalobcu nebola uplatnená dôvodne, odvolací súd napadnuté uznesenie okresného súdu ako vecne správne potvrdil.

Odvolací súd opakovane poukazuje na to, že Ústavný súd Slovenskej republiky opakovane odmietol sťažnosti žalobcu, ktorými namietal porušenie svojich základných práv na súdnu ochranu a spravodlivý súdny proces z dôvodu, že krajský súd nevylúčil všetkých sudcov okresných súdov, pričom svoj nárok odvodzuje od postupu toho ktorého okresného súdu. Ústavný súd sťažnosti žalobcu odmietol pre nedostatok právomoci prerokovať a rozhodnúť takú vec (napr. v konaní vedenom pod sp. zn. I. ÚS 89/2013, I. ÚS 92/2013) s odôvodnením, že o veci napriek rozhodnutiu nadriadeného súdu rozhoduje sudca, ktorý by mal byť podľa subjektívneho názoru účastníka konania z prejednávania vylúčený, je dôvodom na uplatnenie riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkov podľa OSP a Ústavný súd nemá právomoc preskúmať námietky sťažovateľa, že vo veci rozhodol nezákonný sudca.

Žalobca v podanom odvolaní uviedol, že okresný súd porušil jeho právo na kontradiktórny súdny proces, pretože žalobca pred vynesением rozsudku nebol oboznámený s písomným vyjadrením žalovaného k žalobe a toto mu bolo doručené až so samotným rozsudkom vo veci samej. V tomto smere odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že žalobca mal možnosť oboznámiť sa so všetkými predloženými dôkazmi alebo stanoviskami a vyjadriť sa k nim s cieľom ovplyvniť súdne konanie. Tvrdenie žalobcu, že mu nebolo doručené vyjadrenie žalovaného je nepravdivé. Žalovaný podal vo veci vyjadrenie na základe výzvy súdu a toto došlo okresnému súdu dňa 05. 06. 2013. Okresný súd doručil žalobcovi (splnomocnenému právne zástupcovi) vyjadrenie žalovaného, ktoré bolo právnym zástupcom žalobcu osobne prevzaté dňa 21. 06. 2013. Svedčí o tom doručka nachádzajúca sa v spise (č. I. 65a spisu). Termín pojednávania, na ktorý bol žalobca riadne a včas predvolaný, bol vytýčený na termín 25. 09. 2013, je zrejme, že žalobca mal dostatočný priestor na prípravu pojednávania, zároveň možnosť oboznámiť sa so všetkými listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise a to vrátane aj exekučného spisu Okresného súdu Banská Bystrica, ktorý je súčasťou spisu.

Neobstojí ani ďalšie tvrdenie žalobcu uvedené v podanom odvolaní, že v danej veci nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania. Tak ako je vyššie uvedené odvolací súd konštatoval, že okresný súd vo veci nariadil pojednávanie a na toto pojednávanie bol žalobca riadne a včas predvolaný. Na uvedené pojednávanie sa žalobca nedostavil. Neuviedol dôležitý dôvod, pre ktorý sa nemohol na pojednávanie dostaviť. Okresný súd vo veci pojednával, svedčí o tom zápisnica o pojednávaní zo dňa 25. 09. 2013 (č. I. 85 -89 spisu). Okresný súd v zápisnici o pojednávaní konštatuje, že sa účastníci nedostavili. Žalovaný svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnil. Právny zástupca žalobcu svoju neúčast' na pojednávaní neospravedlnil.

Podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonaným dôkazom. Občiansky súdny poriadok upravujúci postup súdu a účastníkov v občianskom súdnom konaní ústavou zaručené právo osobnej prítomnosti na súdnom konaní zabezpečuje tak, že ukladá súdu, ak zákon neustanovuje inak, nariadiť na prejednanie veci samej pojednávanie a predvolať naň účastníkov konania (§ 115 ods. 1 OSP) a to tak, aby mali dostatok času na prípravu, spravidla najmenej 5 dní pred dňom, keď sa má pojednávanie konať. Ak súd nariadi pojednávanie, môže vec prejednať v neprítomnosti riadne predvolaného účastníka len vtedy, ak účastník nepožiadal z dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania (§ 101 ods. 2 OSP). Keďže účastník môže v konaní vystupovať aj prostredníctvom zástupcu (napr. zástupcu na základe plnomocenstva; § 22 a nasl. OSP) má aj tento zástupca právo osobne sa zúčastniť občianskeho súdneho konania. O možnosti prejednať vec na pojednávaní v jeho neprítomnosti platí to isté, čo platí o samom účastníkovi konania. Právo účastníka, aby jeho vec bola prejednaná verejne a v jeho prítomnosti, ktoré je zaručené článkom 48 ods. 2 Ústavy SR, ale nemožno chápať tak, že súd by nemohol konať a rozhodnúť vo veci bez prítomnosti účastníka, ale tak, že súd je povinný umožniť účastníkovi uplatnenie tohto práva. Možnosť prejednať vec v neprítomnosti účastníka (zástupcu) treba posudzovať vždy vzhľadom na všetky okolnosti daného prípadu, pričom treba mať na zreteli, že zúčastniť sa pojednávania v právnej veci pred súdom je nezadateľným právom účastníka konania a to v každom štádiu postupného procesu, pokiaľ zákon neustanovuje inak a ak na tomto svojom práve účastník trvá. Zákon nešpecifikuje čo treba považovať za dôležitý dôvod, danosť ktorého bráni prejednať

vec v neprítomnosti účastníka. Súd ale môže žiadosť o odročenie pojednávania posudzovať len z aspektu tých skutočností, ktoré sú prípadne uvedené v žiadosti o odročenie pojednávania. V súdnej veci riadne predvolaný žalobca (splnomocnený právny zástupca) svoju neúčast' na pojednávaní ničím neospravedlnil, neuviedol teda žiadny dôležitý dôvod, pre ktorý by sa nemohol pojednávania zúčastniť. Okresný súd potom dôvodne pokračoval v konaní aj keď bol žalobca nečinný. Riadne predvolaný účastník sa nedostavil na pojednávanie a nepožiadal z dôležitého dôvodu o odročenie. Súd potom môže prejednať v neprítomnosti takéhoto účastníka vec, prihliadne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy (§ 101 ods. 2 OSP). Ust. § 101 ods. 2 OSP určuje dve podmienky, ktoré musia byť súčasne splnené, aby súd mohol vec prejednať v neprítomnosti účastníka alebo jeho zástupcu a to: a) riadne predvolanie a b) absencia žiadosti o odročenie pojednávania z dôležitého dôvodu (o takú absenciu ide vtedy, keď účastník konania buď vôbec nepožiada o odročenie pojednávania, alebo keď o odročenie pojednávania síce požiada, ale nepreukáže existenciu dôležitého dôvodu na odročenie pojednávania).

V súdnej veci boli ale splnené súčasne obe tieto podmienky. Žalobca bol na pojednávanie riadne predvolaný a absentuje existencia akéhokoľvek dôvodu na odročenie pojednávania pretože žalobca nepodal žiadosť o odročenie pojednávania z dôležitého dôvodu.

Žalobca bol teda na pojednávanie riadne a včas predvolaný, svoju neúčast' neospravedlnil. Potom prejednanie veci na pojednávaní, na ktoré bol žalobca riadne a včas predvolaný, svoju neúčast' neospravedlnil, nie je možné považovať za postup súdu, ktorým by bola účastníkovi odňatá možnosť konať pred súdom, vyjadriť sa k vykonaným listinným dôkazom, vrátane listinných dôkazov, ktoré boli súčasťou exekučných spisov, prípadne možnosť navrhnúť dôkazy na postup svojich tvrdení. Žalobcovi nebolo postupom okresného súdu odňaté právo zúčastniť sa pojednávania, prípadne sa oboznámiť s obsahom spisu, listinnými dôkazmi, vyjadreniami žalovaného a pod.

Žalobca v návrhu na začatie konania tvrdil, že exekučný súd nevydal poverenie na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej lehote. Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku konštatuje, že na základe vykonaného dokazovania mal preukázané, že tvrdenie žalobcu o tom, že v rámci exekučných konaní vedených na Okresnom súde Banská Bystrica, ktorých spisové značky v konkrétnostiach okresný súd v odôvodnení uviedol, o tom, že došlo k porušeniu práva žalobcu spočívajúceho v nesprávnom úradnom postupe súdu pri dodržiavaní lehoty na vydanie poverenia resp. rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia sú nepravdivé a nezodpovedajú skutočnému stavu veci. Po vykonaní dokazovania súd dospel k záveru, že vo všetkých exekučných veciach bola dodržaná lehota pri rozhodovaní o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia (resp. zamietnutia žiadosti) na vykonanie exekúcie. Okresný súd tiež uviedol, že žalobca uvádzal v žalobe jednak nesprávne dátumy a to vo všetkých spojených veciach čo by bolo možné chápať aj ako jeho nedbalý prístup kedy nevenoval dostatočnú pozornosť presnosti, určitosti a úplnosti žaloby. Jednak dochádzalo k nesprávnosti ohľadne dĺžky lehôt uvádzaných vrátane doby od podania návrhu na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi do podania žiadosti exekútora o udelenie poverenia na príslušný exekučný súd a rozhodnutia o nej. Okresný súd teda v odôvodnení napadnutého rozsudku dostatočným spôsobom uviedol, že nie je splnená základná hmotnoprávna podmienky pre zodpovednosť žalovaného tak, aby súd mohol konštatovať porušenie práva v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z., pretože v danom prípade nedošlo k porušeniu žiadnej právnej povinnosti a potom súd žalobu zamietol.

Odvolací súd teda poukazuje na závery okresného súdu a najmä na skutočnosť, že v tomto smere odvolateľ neuviedol nič čím by prípadne spochybnil okresným súdom zistený skutkový stav veci a právne posúdenie okresného súdu.

Žalobca bol poučený podľa ust. § 120 ods. 4 OSP, právnomu zástupcovi žalobcu bolo dané poučenie okresného súdu podľa ust. § 120 ods. 4 OSP tak, ako o tom svedčí predvolanie na č. I. 68 - 69 spisu, ktoré bolo doručené do vlastných rúk žalobcu podľa doručky na č. I. 69 pv spisu.

Okresný súd teda v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav veci, keď vychádzal najmä z príslušného exekučného spisu. Vykonaným dokazovaním mal nepochybne preukázané v akej lehote rozhodol exekučný súd o zamietnutí návrhu súdneho exekútora na vykonanie exekúcie. S listinnými dôkazmi mal žalobca, prípadne jeho právny zástupca možnosť oboznámiť sa priamo na pojednávaní, prípadne spôsobom, ktorý upravuje Občiansky súdny poriadok a to napr. aj nahliadnutím do spisu a pod.. Základnými predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu v súdnej veci je vytýkaný nesprávny úradný

postup okresného súdu, existencia škody, príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a škodou. Prvým aj zároveň jedným z rozhodujúcich predpokladov zodpovednosti za škodu je nesprávny úradný postup pri výkone verejnej moci, kedy štát zodpovedá za podmienok ustanovených zákonom č. 514/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov. Prvý a jeden z rozhodujúcich predpokladov zodpovednosti za škodu a to nesprávny úradný postup v konaní nebol zistený. Vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že okresný súd rozhodol vo veci s prietiahmi. Nedošlo teda k vzniku zodpovednosti štátu za škodu, ktorá by prípadne mohla byť spôsobená orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom. Nebol teda zistený jeden zo základných predpokladov vzniku zodpovednosti. Potom okresný súd sa dôvodne nezaoberal ďalšími predpokladmi, teda existenciou škody, príčinnou súvislosťou medzi nesprávnym úradným postupom a touto škodou.

Okresný súd vykonaným dokazovaním dospel k záveru, že v súdnej veci nedošlo k prietiahom a to s poukazom na ním zistený skutkový stav. Nemal za preukázaný nesprávny úradný postup ako jeden z predpokladov pre vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Žalobca, ale podaným odvolaním nenamietal súdom zistený skutkový stav veci a právne závery okresného súdu, ktoré boli hmotnoprávnym dôvodom na zamietnutie návrhu. Okresný súd spôsobom zodpovedajúcim ust. § 157 ods. 2 OSP svoje rozhodnutie presvedčivo odôvodnil.

Okresný súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania vychádzal z ust. § 142 ods. 1 OSP, teda na základe zásady úspechu vo veci. Žalovaný, ktorý mal vo veci plný úspech nežiadal priznať náhradu trov konania. Tomuto trovy konania ani nevznikli.

V odvolacom konaní úspešný žalovaný nepodal návrh na náhradu trov odvolacieho konania (§ 151 ods. 1 OSP). Žalobca nemal v odvolacom konaní úspech. Nepatrí mu potom náhrada trov odvolacieho konania.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.